

Falt for sitt land.

Kampfelle Mathias Schrøder Aalholm er falt på Østfronten i kampen mot verdensfienden — bolsjevismen. Jeg vil ikke legges skjul på at meddelelsen herom gjorde et sterkt inntrykk på meg.

Mitt kjennskap til kf. Aalholm er ikke av gammel dato.

Jeg hadde nok sett ham mange ganger i uniform, og mer enn en gang med stolthet måttet snu meg etter ham der han gikk i Oslos gater som et symbol på den praktfulle ungdom som i stadig større utstrekning slutter op om Vidkun Quisling og marsjerer med i Nasjonal Samlings rekker.

Det var i Kultur- og Folkeoplysningsdepartementet jeg imidlertid først lærte ham nærmere å kjenne, og det var en glede. Departementet var nytt den gang vi begynte der, alt var nytt og mange ting kom på som det naturlig nok gjør når et helt departement på kortest mulig tid skal etableres.

Men så hadde vi kf. Aalholm i resepsjonen, og denne unge, lyse og vakre gutten var alle steds nærværende. Alltid var han for hånden og alltid var han villig til å hjelpe med dette eller hint. Ofte hendte det han banket på til mitt kontor og sa: «Jeg hører De har spurt etter noe, jeg kan godt skaffe Dem det.» Eller han kom inn med et eller annet som han visste jeg trengte.

Det slo meg mer enn en gang at denne gutten nettopp var slik en hirdgutt skal være.

Da så opropet kom om å melde seg frivillig, ja så blev jeg i grunnen ikke særlig overrasket over å møte kf. Aalholm i uniform. Like etter at han hadde meldt seg blev det offentliggjort en del bilder omkring Waffen SS og de karer som kjemper i denne stolte formasjon.

Mathias Aalholm var den soldat som var fotografert og gjengitt som representanter for germanerne i Norge. Et vakkert og meget symbolsk bilde var det. Germanerens rasene og markerte ansikt lystet mot en fra avisenes spalter.

Nå da han er falt der borte på slagmarkene, er det godt å tenke tilbake på at det er bare de aller beste minner han etterlater seg hos dem som lærte ham å kjenne. Og det er vel i grunnen ikke noe sted man bedre lærer sine medmennesker å kjenne enn i deres daglige gjerning.

Mathias Aalholm har sikret seg sin u dødelige plass sammen med de andre norske frivillige som er falt i kampen for germanernes store sak, der han skulder til skulder kjempet sammen med sine tyske kamerater og frivillige fra andre land.

Føreren har selv tydelig og klart sagt fra om betydningen av disse

frivilliges innsats. Det er for Norges sak de i første rekke har gitt sitt unge, lovende liv. De har med sitt eget liv som innsats vist at livsviljen og livskraften ennå er levende i folket vårt.

Om ikke lenge vil derfor hele det norske folk samlet berømme disse tapre gutter som sine nasjonalhelter, og kf. Aalholms navn vil lyse sammen med de andres, og vise veien for all norsk ungdom nå og i framtiden.

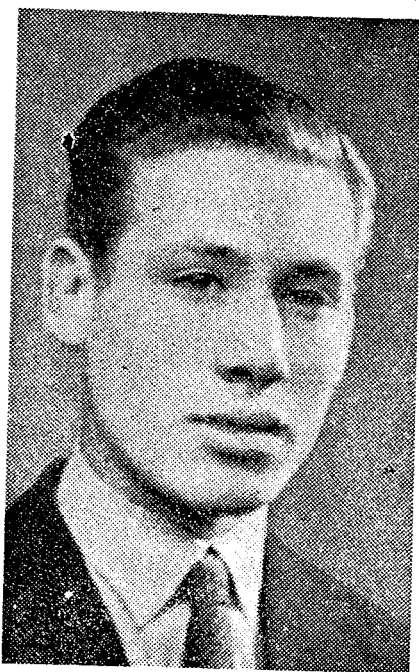
Personlig vil jeg i dette tilfelle si, at jeg er glad over at jeg lærte kf. Aalholm å kjenne, og for meg personlig vil hans innsats være meg en rettesnor om alltid å kjempe for den store sak som vår Fører representerer og huske at skal denne innsats lykkes, kreves det av meg og de andre som er med, at vi lever frontsoldatens enkle liv og lar hans dyder bli våre dyder. For tapper og tro skal en hirdmann være.

Vi som lærte kf. Aalholm å kjenne, vil la hans minne leve så lenge vi selv lever.

Arne Pauss Pausett.

Falt for sitt land.

Vår gode kamerat, SS-mann Sverre Nilsen, er falt på Østfronten i kampen for Norges og Europas frihet. Han døde som en helt i tapper innsats, og med sin glødende tro og offervilje var han et strålende eksempel for alle oss andre. Hans eftermæle er fylt av heder og hans minne må bevares i troen på at han gjorde alt til det beste for sitt land og folk. Som motto brukte han alltid disse ord: «Fe dør, Frender dør. Selv du engang dør. Et vet jeg som aldri dør, dommen over død mann.»

Kamerater ved fronten.